

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1866

Prologus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](#)

AUCTORE
SIGEWARDO.

tantam sanitatem transiit vulnus, ut mamilla pectori resurgeret ad integrum, cuius nec dolor aliquod ibi reliquerat vestigium. Hoc quidem admodum est dictum mirabile, sed tamen sanis mentibus est credibile, quia Christus mirabilis in Sanctis suis falso diceretur, si in eis nulla miracula operaretur. Ipse quidem per servi sui Mainulfi merita plurima fecit et facit miracula; quorum quedam superest lingua famae annuntiabat nobis, quedam vero taciturnitas invida sepulcro condidit oblivionis.

Potestatem
plura patran-
di

44 Plura etiam signa B. Mainulfi potestate habuit, quæ actu minime protulit. Potestatem autem modo non dixi secundum dialecticam, sed juxta vocem Domini, dicentis: quod omnia possibilia sint credenti. g. Si Beatus Dominus indubitanter credidit, quidlibet agendi potestatem habuit: atqui credidit, potestem igitur quidlibet agendi habuit. Domino enim indubitanter credere, est mandata ejus fideliter adimplere; consequens est, ut hic Domino videatur adhaerere. Qui autem adhaeret Domino, unus spiritus efficitur. Semper enim desideravit, desideratumque promeruit B. Mainulfi, ut cum Creatore efficeretur unus spiritus; sed Creator aliquid esse impossibile, nemo vel insanus praesumit credere.

miracula
Sanctus ha-
buit.

45 Hic vero ordinatum consequitur, ut hujus possibilis non careat participio, qui unus spiritus fieri meretur cum Domino. Quapropter si B. Mainulfi unus spiritus cum Domino fieri promeruit, signa etiam operari potuit: sed meruit unus spiritus cum Domino fieri: potuit igitur signa operari. Cuius conclusionis necessitas nobis discutit aperte, ut non egat quaestione, si vel pauca, vel omnino nulla signa fecerit, dummodo ei signorum potestas non absuit. Et profectui quidem animæ nostræ salubriss esset merita ejus, moresque et virtutes, quam signa cognoscere, ad quarum videlicet exemplar formaremus modum et ordinem vita nostræ.

Cur aliquot,
qua facit, scire
nos Deus vo-
luerit.

46 Sed quia meritis ejus, carnaliter viventis, nos præsentis interesse non contigit, ecce autem divina providentia aliqua de signis ejus notitiae nostræ contulit, quatenus signorum certitudine nobis exponeret, quod magna vite puritas, sanctaque actuum castimonia praecedet. Num igitur pollicetur nobis certa spes divinae miserationis, ut per eum animarum nostrarum me deat languoribus, per quem vires restitut tot languidis corporibus. Quod ipse B. Mainulfi precibus dignetur annuere, qui ipse B. Mainulfi principium fuit et finis victoriae, victorque constitut bravum infinite glorie, qui regnandi nec initium habet nec finem. Ipse

Principium, vector, dux, semita, terminus
idem.

ANNOTATA.

a Canonisse, non famulæ, sepulcri Sancti custodiā demandatam scribit Gobelinus in Vita num. 21; sed Sigewardo standum.

b Alluditur ad combustum sanctimonialis peplum, integratam a Sancto adhuc vivente restitutum.

c Hanc ter repetitam, qua S. Mainulphus, famulum olim suum a prava vita retraxerit, apætionem, hujusque adjuncta prudentis lectoris judicio relinquo.

d Hinc consequens est, ut Sancti de tumulo

levatio miraculaque hanc proxime prægressa, quæ hic subduntur, inter annum 887 et annum 896 verosimiliter evenerint. Adi Commentarii præv. num. 93.

e Attelensis vici, a cœnobio Budicensi haud multum remoti, parochum hunc facit Gobelinus in Vita num. 27.

f De hoc aliisque miraculis, Sancti de terra elevationem aut comitatis aut proxime prægressis, videsis Comment. præv. num. 91 et seq.

g Marci 9, y. 22.

VITA ALTERA,

Auctore Gobelino Persona,

**E Budicensis cœnobii Pas-
sionali pergamenō Ms.
in signi cum P. Georgii E
Garnefelt Carthusiani
apographo collata.**

PROLOGUS.

Dum super flumina Babilonis Paderfontanae sedimus et levimus et in salicibus ejus suspensum organa nostra, sonus organi inter novelas olivarum, pro salicibus plantatas, noviter tunc suspensi, per quod Spiritus Sanctus operatus est, honor, videlicet beati Meinulphi, confessoris Christi, reviviscens interiorem cordis mei pulsavit auditum. Unde scintilla spiritus illius, qui Zachariam et Achæum ad exhortationem reaedicantium templum Domini quandam inflammatum, mente successus, prafatis novellis olivarum fratribus, videlicet canonici Regularibus, in villa Bödeken, ad reformandam ecclesiam illam, qua corpus prædicti Sancti requiescit, vix institutis lètos obsequia exhortationis impendi a.

2 Et ut multi gratiae Spiritus illius possint esse participes, qui una mecum in chordis et organo Dominum laudent, ex diversis scripturis antiquis et ex rerum gestarum mili cognitarum occursu ad laudem Dei, sancti Meinulphi honorem et ad ædificationem proximi de vita et miraculis istius Sancti, nec non gestis alius, ad hæc infrascripta opportunis collegi. Et, si prodicendorum intellectu pleniori ad longe superiora tempora pro primo recurrendo digredior, lector meus curiositati non imputet, sed affectui pronuntiandi magnificentiam glorie regni, de quo scriptum est: Regnum tuum, regnum omnium sæculorum b, magis adscribat.

ANNOTATA.

a Hinc apparet, Gobelimum non diu admidum post canonicos Regulares in Budicense cœnobium inductos Sancti Vitæ scribendæ manum admovisse.

b Psalm. 144, y. 43.

PRO-